

„Přidej, už to vidím.“ Když vjeli na náměstí, uviděli nejdřív kostru starého triumfu naraženou na hydrantu. Vypnuli sirénu.

„Koukni, trefil se,“ konstatoval Stern, vyskakující ze sanitky. Na místě už byli dva policisté a jeden z nich ukazoval Philipovi směrem k rozbité výloze.

„Kde je?“ zeptal se doktor jednoho policisty.

„Tamhle, přímo před vámi. Je to žena a je to doktorka, pravděpodobně ze záchranky. Neznáte ji?“

Stern už klečel u Lauren a křičel na parťáka, aby si pospíšil. Nůžkami rozstříhl džíny a svetřík a obnažil kůži. Viditelná deformace na levé noze, lemovaná velkým hematomem, svědčila o zlomenině. Zbytek těla nejevil známky poškození.

„Připrav mi elektrody a infuzi, mám rychlý slabý pulz a žádný tlak, dýchání slabé, rána na hlavě, zavřená fraktura pravé stehenní kosti s vnitřním krvácením, připrav mi dvě dlahy. Známe ji? Je od nás?“

„Už jsem ji viděl, slouží na záchrance. Dělá s Fernsteinem. Ona jediná mu dovede odporovat.“

Na poslední poznámku Philip nereagoval. Frank připevnil na hrudník mladé ženy sedm elektrod, různobarevnými kábílky je propojil s přenosným elektrokardiografem a zapnul přístroj. Obrazovka se okamžitě rozzářila.

„Jak vypadá křivka?“ zeptal se kolegy.

„Špatně, ztrácíme ji. Tlak 80 na 60, pulz 140, rty namodralé. Připravím ti sedmičku kanylu, budeme intubovat.“

Doktor Stern umístil katetr a nádobku s roztokem podal jednomu z policistů.

„Držte to pořádně nahoře, potřebuju mít volné ruce.“

Požádal kolegu o injekci 5 miligramů adrenalinu do infu-

ze, 125 miligramů solumedrolu a přípravu defibrilátoru. V té chvíli začala Laurenina teplota prudce klesat a křivka na elektrokardiografu přestala být pravidelná. Na spodní straně zelené obrazovky začalo blikat červené srdíčko a zároveň se ozvalo opakované krátké pípání, upozorňující na hrozící fibrilaci srdce.

„No tak, holka, chyt' se! Asi má vnitřní krvácení. Jak vypadá břicho?“

„Měkké, krvácí zřejmě do nohy. Jsi připraven na intubaci?“

Ani ne za minutu byla Lauren intubována a připojena na dýchací přístroj. Stern požádal o přehled životních funkcí. Frank hlásil, že dýchání je stabilní, tlak spadl na 50. Neměl čas větu dokončit, pípání přístroje bylo vystřídáno pronikavým pískáním.

„Je to tady. Fibriluje, nabij na 300.“

Philip otřel elektrody přístroje o sebe.

„Dobrý, máš to tam,“ zakřičel Frank.

„Běžte dál, jdu na to!“

Pod silou výboje se tělo vzepjalo do oblouku a padlo zpět.

„Pořád špatný.“

„Nabij na 360, jdeme znova.“

„360, můžeš.“

„Pryč!“

Tělo se napnulo a bezvládně kleslo. „Dej mi znova 5 miligramů adrenalinu a nabij na 360. Pryč!“ Nový výboj, nové nadskočení. „Stále fibriluje! Ztrácíme ji, dej jí jednu jednotku lidocainu do infuze a nabij na 360. Pryč!“ Tělo se nadzvedlo. „Dáme 500 miligramů beryllia a hned nabij na 360!“